

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KOGEL-MOGEL

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Poprawna postać graficzna jest tylko jedna: KOGEL-MOGEL – z dywizem i z twardym [g]. Poprawne wersje foniczne są dwie – do wyboru: [kogel-mogel] lub [kogiel-mogiel]. Zatem mówić możemy zarówno twardo [kogel-mogel], jak i miękko [kogiel-mogiel], ale pisać trzeba KOGEL-MOGEL. Deser, składający się z surowych żółtek utartych z cukrem, jest rozpowszechniony w krajach Europy Środkowo-Wschodniej, choć obecnie – z obawy przed salmonellą – coraz rzadziej bywa przyrządzany. Zarówno nazwa, jak i rozpowszechnienie deseru wskazują na to, że jest on elementem dziedzictwa kultury żydowskiej. Różne warianty nazwy (kogel-mogel, gogle-mogle, gogel-mogel, gogol-mogol, gogli-mogli, gogl-mogl) występują w różnych krajach, w których żyli Żydzi aszkenazyjscy. Żółtka z cukrem lub miodem miały pomóc na chrypkę i były ucierane na szabas, żeby przygotować gardło do śpiewów. Polska nazwa KOGEL-MOGEL pochodzi z języka jidysz, w którym ma bardzo podobną postać foniczną. Wywodzi się ją od niemieckich słów: Kugel 'kula, gałka' i mogeln 'kręcić, szachrować'.